

در بسیاری از موارد، فاصله زمانی زیاد میان یک رویداد و ساخت آثار نمایشی درباره آن باعث می‌شود بخشی از حس و فضای واقعی آن اتفاق از بین برود. این مجموعه تلاش کرده این فاصله را کاهش دهد و روایت خود را در نزدیک‌ترین زمان ممکن به مخاطب برساند. از سوی دیگر، ساختار اپیزودیک این سریال فرصت مهمی برای حضور فیلمسازان مختلف ایجاد کرده است. هر کارگردان می‌تواند با نگاه و زبان شخصی خود بخشی از یک تصویر بزرگ‌تر را روایت کند؛ روشی که می‌تواند به تنوع بیشتر آثار تلویزیونی کمک کند.

اعتماد به نسل تازه فیلمسازان

یکی از تصمیم‌های مهم سازندگان در فصل دوم، ادامه مسیر استفاده از کارگردانان جوان است. در شرایطی که حضور چهره‌های شناخته‌شده می‌توانست ریسک تولید را کاهش دهد، این پروژه ترجیح داده بخشی از میدان را در اختیار فیلمسازیانی قرار دهد که نگاه تازه‌تری به روایت جنگ و بحران دارند. این رویکرد می‌تواند علاوه بر تولیدیک سریال، به شکل‌گیری نسلی تازه از فیلمسازان در حوزه آثار ملی و استراتژیک کمک کند. روایت اتفاقات امروز، نیازمند زبان امروز است و حضور نسل جدید می‌تواند به فاصله‌گرفتن از کلیشه‌های رایج کمک کند.

ادامه یک تجربه؛ آزمونی برای فصل تازه

حالا که فصل دوم سرو، سپید، سرخ آغاز شده، مهم‌ترین پرسش این است که آیا این مجموعه می‌تواند موفقیت تجربه نخست را تکرار کند و حتی یک قدم جلوتر برود؟ فصل اول با ویژگی‌هایی مانند سرعت تولید، واکنش به‌هنگام، ساختار اپیزودیک و ثبت یک مقطع حساس تاریخی، توجه مخاطبان و منتقدان را جلب کرد. فصل دوم اما با یک چالش مهم‌تر روبه‌رو است؛ حفظ همان تازگی و انرژی در کنار افزایش کیفیت داستان‌پردازی و تولید. سرو، سپید، سرخ حالا دیگر فقط یک سریال درباره جنگ نیست؛ تجربه‌ای است درباره نقش تلویزیون در روایت لحظه‌های مهم تاریخ معاصر و فرصتی برای سنجش این‌که چگونه می‌توان میان سرعت، خلاقیت و کیفیت در تولید آثار نمایشی تعادل ایجاد کرد.

به جزئیات فضای نبرد، نشان می‌دهد سازندگان قصد داشته‌اند ابعاد تولیدی مجموعه را نسبت به فصل گذشته افزایش دهند.

چرا «سرو، سپید، سرخ» اهمیت دارد؟

اهمیت این مجموعه تنها در موضوع آن خلاصه نمی‌شود؛ بلکه به شیوه تولید و نگاه رسانه‌ای آن بازمی‌گردد. سرو، سپید، سرخ تجربه‌ای است از این‌که تلویزیون چگونه می‌تواند در زمان وقوع یک اتفاق مهم، به جای انتظار طولانی برای بازسازی گذشته، روایت خود را ارائه کند.

روایت جنگ با ۱۵ قصه تازه

«سرو، سپید، سرخ» دوباره روی آنتن رفته تا تجربه نسل جدیدی از فیلمسازان را به نمایش بگذارد

سال‌ها پس از یک حادثه به بازسازی آن پردازد، در همان فضای زمانی و احساسی، روایت خود را به مخاطب ارائه کند. سرعت تولید و پخش فصل نخست باعث شد سریال علاوه بر یک اثر نمایشی، به نوعی سند رسانه‌ای از یک مقطع تاریخی تبدیل شود؛ سندی که در کنار داستان‌پردازی، بخشی از حال‌وهوای جامعه در آن روزها را ثبت کرد.

فصل دوم؛ ۱۵ قسمت و ۱۵ نگاه متفاوت

فصل دوم سرو، سپید، سرخ همان فرمول اپیزودیک فصل نخست را ادامه داده اما دامنه حضور فیلمسازان و تنوع روایت‌ها را افزایش داده است. این فصل قرار است در ۱۵ قسمت تولید شود و ۱۵ کارگردان مختلف ساخت اپیزودهای آن را برعهده دارند.

در میان سازندگان این فصل، ترکیبی از فیلمسازان باتجربه و نسل تازه کارگردان‌ها دیده می‌شود. دانش اقباشاوی یکی از اپیزودهای این فصل را ساخته است؛ فیلمسازی که تجربه حضور در آثار اجتماعی و جنگی را دارد. امیر داسارگر، سازنده فیلم «منطقه پرواز ممنوع»، نیز یکی دیگر از کارگردانان این مجموعه است. سیدمحمدرضا خردمندان، حسین مهکام، علی ثقفی، محسن بهاری، سجاد پهلوان‌زاده و مریم اسمی‌خانی دیگر نام‌هایی هستند که در فصل دوم حضور دارند. مریم اسمی‌خانی در این فصل یکی از اپیزودها را با محوریت یک داستان خانوادگی ساخته و سجاد بابایی، بازیگر اصلی آن است. حضور چنین روایت‌هایی نشان می‌دهد که فصل دوم تنها به میدان جنگ محدود نمی‌شود و تلاش دارد ابعاد انسانی و اجتماعی بحران را نیز دنبال کند.

روایت‌های تازه؛ فاصله‌گرفتن از تکرار

یکی از مهم‌ترین تفاوت‌های فصل دوم با فصل نخست، فرصت بیشتر برای توسعه فیلمنامه‌ها و پرداخت دقیق‌تر داستان‌هاست. فصل اول به دلیل شرایط خاص تولید و نیاز

فصل دوم مجموعه تلویزیونی «سرو، سپید، سرخ» به تازگی آغاز شده و این سریال اپیزودیک بار دیگر توجه‌ها را به یکی از متفاوت‌ترین تجربه‌های تلویزیون در حوزه روایت جنگ و بحران‌های معاصر جلب کرده است. مجموعه‌ای که فصل نخست آن با تولید و پخش سریع در شرایطی ویژه، توانست جایگاه متفاوتی میان آثار تلویزیونی پیدا کند، حالا در فصل جدید تلاش دارد همان مسیر را با قصه‌هایی تازه، ساختاری گسترده‌تر و حضور گروه متنوع‌تری از کارگردانان ادامه دهد. فصل دوم سرو، سپید، سرخ روی آنتن شبکه یک سیما رفته تا با تکیه بر همان ساختار اپیزودیک فصل نخست، مجموعه‌ای از روایت‌های مستقل را به‌تصویر بکشد؛ روایت‌هایی که هرکدام از زاویه‌ای متفاوت به تجربه‌های انسانی، اجتماعی و نظامی یک دوره بحرانی نگاه می‌کنند.

این مجموعه به تهیه‌کنندگی محمدرضا شفاه و محمدجواد موحد تولید شده و فصل دوم آن با حضور کارگردانانی چون دانش اقباشاوی، امیر داسارگر، سیدمحمدرضا خردمندان، مریم اسمی‌خانی، حسین مهکام، محسن بهاری، علی ثقفی، سجاد پهلوان‌زاده و دیگر فیلمسازان ساخته شده است.

بازگشت سریالی که با یک بحران متولد شد

سرو، سپید، سرخ از ابتدا یک پروژه معمولی تلویزیونی نبود. این مجموعه در شرایطی متولد شد که کشور با یک وضعیت جنگی و بحرانی مواجه بود و گروه سازنده تلاش کرد فاصله میان وقوع یک اتفاق و روایت هنری آن را به حداقل برساند. فصل اول سریال در روزهایی تولید شد که تهدیدها و حملات نظامی، شرایطی

دشوار برای فعالیت‌های فرهنگی و هنری ایجاد کرده بود. بااین‌حال، عوامل تولید دوربین‌های خود را روشن کردند تا روایتی نزدیک و به‌هنگام از آن روزها ثبت شود.

همین ویژگی، مهم‌ترین تفاوت سرو، سپید، سرخ با بسیاری از آثار مشابه بود. این مجموعه تلاش کرد به جای آن‌که

ویژه

رود خوانی؛ ملت مبعوث از نمای نزدیک

علی زهیری، نویسنده و کارگردان از جزئیات تولید یک مستند خاص گفته است

زمانی که مردم از همان شب اول به خیابان آمدند و تجمع‌های مردمی پدیدار شد، من هم تولیدات مختلفی را که درباره این حضور ساخته می‌شد، دنبال می‌کردم. تقریباً در همه آنها یک تصویر بیشتر دیده می‌شد: نماهای باز از جمعیت؛ جمعیتی که مثل یک رود خروشان به دریا می‌پیوندد و در محله‌به‌محله، شهر‌به‌شهر و روستا‌به‌روستا دیده می‌شد و جریان داشت. این تصویر، زیبا و باشکوه بود، اما برای من یک سؤال ایجاد کرد: این رود از چه آدم‌هایی تشکیل شده است؟ این آدم‌ها در طول روز چه زندگی‌ای دارند؟ چه دغدغه‌هایی دارند و چه شد و چرا و چطور است که هر شب، از خانه یا محل کارشان راه افتادند و به این جمع پیوستند؟

وی ادامه می‌دهد: حضور در جمع‌ات باشانه یک اجابت دعوت است. وقتی انسان با هدف بزرگ‌تری روبه‌رو می‌شود، از زندگی روزمره‌اش می‌گذرد تا به میدان برسد. با خودم فکر کردم آیا می‌شود این آدم‌ها را در یک نمای هوایی دید؟ آیا از یک لانگ‌شات می‌شود فهمید این جمعیت دقیقاً از

چه‌انسان‌هایی تشکیل شده است؟ اگر می‌خواهیم درباره این حضور حرف بزنیم، فقط نشان دادن جمعیت کافی نیست. باید سراغ آدم‌هایی برویم که این جمعیت را ساخته‌اند. باید ببینیم هرکدام از آنها چگونه از زندگی عادی خود به این صحنه حیات رسیده‌اند. اینجا بود که ایده مجموعه مستند رود خوانی شکل گرفت؛ انقلاب اسلامی را می‌توان به دریایی تشبیه کرد که از به‌هم پیوستن رودها پدید آمده و هر رود نیز خود از قطره‌های بی‌شمار ساخته شده است. ما به جای آن‌که صرفاً دریا را به تصویر بکشیم، مسیر رود را دنبال می‌کنیم و به قطره‌ها می‌رسیم. دقیقاً هدف ما این بود که به جای گفتن کلي «مردم آمدند»، نشان دهیم که این مردم چه کسانی هستند و چگونه به این دعوت پاسخ دادند. این نویسنده و کارگردان بیان می‌کند: نماهای باز و لانگ‌شات نمی‌توانند شخصیت و هویت این جمعیت را نشان دهند. لانگ‌شات به ما می‌گوید چه تعداد آدم آمده‌اند اما نمی‌گوید چه آدم‌هایی آمده‌اند. یک نمای هوایی می‌تواند نشان دهد که هزاران نفر در یک میدان حضور دارند ولی نمی‌تواند به ما بگوید آدمی که در میان این جمعیت ایستاده، چه داستانی دارد، چه مسیری را طی کرده، چه رنجی کشیده، شغلش چیست، چه دغدغه‌ای دارد و چرا تصمیم گرفته آن شب از خانه بیرون بیاید اما کلوژآپ ما را با یک انسان مشخص روبه‌رو می‌کند.

در بسیاری از روایت‌های تصویری از تجمعات مردمی، آنچه بیش از همه به چشم می‌آید، شکوه جمعیت و عظمت صحنه است؛ نماهای بازی که انبوه آدم‌ها را چون رودی خروشان به تصویر می‌کشند اما پشت این تصویر پرابهت، انسان‌هایی ایستاده‌اند با زندگی‌ها، دغدغه‌ها، شغل‌ها و انتخاب‌های متفاوت؛ آدم‌هایی که هرکدام از دل روزمرگی خود به یک لحظه جمعی رسیده‌اند. مجموعه مستند «رود خوانی» دقیقاً از همین نقطه آغاز می‌شود؛ از تلاش برای عبور از تصویر کلی جمعیت و رسیدن به چهره‌ها، قصه‌ها و تجربه‌های فردی مردمی که این «رود» را ساخته‌اند.

علی زهیری، نویسنده و کارگردان این مجموعه مستند، از شکل‌گیری ایده رود خوانی در روزهای نخست جنگ، شیوه سوزه‌یابی در میان مردم، انتخاب روایت از نمای نزدیک به جای لانگ‌شات‌های مرسوم، چالش‌های تولید در شرایط محدود، تجربه ساخت اثر در اهواز و ظرفیت‌های توسعه این مدل مستندسازی در دیگر شهرها و استان‌ها می‌گوید؛ مدلی که می‌کوشد به جای صرفاً نشان دادن جمعیت، روایتگر انسان‌هایی باشد که حضورشان به یک کنش جمعی معنا می‌دهد. این مجموعه مستند از شبکه‌های مختلف سیما از جمله یک، دو و مستند، روی آنتن رفته است.

زهیری به جام جم می‌گوید: ایده رود خوانی از همان روزها و شب‌های اول جنگ رمضان شکل گرفت.

۶۶ سال
همراه مردم، از گذشته تا همیشه
شصت و ششمین سالگرد تاسیس بانک رفاه کارگران را گرامی می‌داریم.

مرکز پاسخگویی (فراد): ۰۲۱-۸۵۲۵

bankrefahkargaran

بانک رفاه کارگران

REFAH KARGARAN BANK

روابط عمومی بانک رفاه کارگران